

тѣлото си, но ще почувствуващъ такава сила, каквато никога не си чувствувалъ; ще изпиташъ такава едно проявяване на ума, че изведнѣжъ ще започнешъ да виждашъ много далечъ, отгатишь млѣчния пѣтъ. Да видишь Бога, то е много нѣщо! Какъ мислите, какъ ще го видите? Сега току пѣшкате. Не, не, слушайте, така постѣпватъ само дѣцата, които сѣ навикнали да гледатъ прѣзъ дупчицитѣ, та и сега, като дойдатъ, казватъ: „Чакайте да погледнемъ прѣзъ дупчицитѣ.“ Не, сега ти си въ широкия пѣтъ, нѣма защо да гледашъ прѣзъ дупчицитѣ. Нѣкой напѣне очитѣ си да ме гледа, казвамъ: „нѣма защо тъй да ме гледашъ, какво ще познаешъ? За да ме познаешъ, намѣрилъ ли си своята близка, сродна душа? За да те позная, трѣбва да намѣря своята близка, сродна душа. Въ тѣзи два полюса започва да дѣйствува божествениятъ принципъ и да се проявява Богъ. Това е великото начало, което трѣбва да турите като основа. Не си правете илюзии! Нѣкой пѣтъ дойде въ васъ нѣкое възбуждение, мислите, че сте въ рая, но слѣдъ $1\frac{1}{2}$ часъ мине настроението ви, мислите, че сте въ ада. Нѣкой пѣтъ казвате: „Струва човѣкъ да умре,“ слѣдъ $1\frac{1}{2}$ часъ — „Не струва човѣкъ да умира“. Това е Петрово! Въ любовъга има нѣщо устойчиво. Не казвамъ, че това произтича отъ насъ. Ние сме като една опорна точка въ единъ кинематографъ на вселената. Всичко, което става въ ума ви, всички мисли, които ви идватъ моментално, тѣ не сѣ ваши. Следователно, вие си правите илюзия, че мислитѣ, които ви идватъ и ви се взиматъ, сѣ ваши, и скърбите за тѣхъ. Тѣ сѣ чужди, нѣма защо да се радвате и скърбите за чуждото.

Христосъ казва: „Да възлюбишъ ближния си като себе си“. Първо, ще намѣрите методи въ своето съзнание, подсъзнание, самосъзнание и свѣрсъзнание, и, само като приложите тия методи въ живота си, ще намѣрите своята сродна душа, и, като я намѣрите, двамата мълкомъ, тихо ще започнете да работите и нѣма да правите голѣмъ шумъ